

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 73. Articulus IV. Juxta Doctorem Marechal infirmitas hujus status non se tenet ex parte potentiæ antecedentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII. „tur: sciat Jansenistis in omni quæstio-
 A. C. 1722. „ne de gratia, ubi a Catholicis diffi-
 „dent, semper adesse locutiones appe-
 „reter contradictorias, quibus, salva
 „perverſi systematis ſubſtantia, pro re-
 „tione circumſtantiarum utantur, vel ut
 „Catholicos ſeducant, vel ut difficulta-
 „tibus ſe expediant, vel ut periculis
 „quandoque imminentibus ſe ſub-
 „ducant. „

§. LXXIII.

ARTICULUS IV.

Juxta Doctorem Marechal infirmitas hujus status non ſe tenet, ex parte potentie antecedentis. Et Facultatis cenſura.

Hanc in rem Facultas quamplurimas proſitiones ex utriusque Doctōris aliorumque ſcriptis fuſius reſert, quam eas integre adducere, inſtituti noſtri ratio permittit, quæ tamen meoſ horum Doctōrum, & Facultatis deſuper fuerit, patebit ex ejuſdem cenſura, cujus tenor eſt ſequens :

Obſervandum I. hoſ Doctōres agere de libertate, qua homo gaudet ſub gratia Salvatoris, & Concupiſcentia, adeoque de illa, ſub qua homo meretur, & demeretur.

Sæc. XVIII.
A. C. 1722.
tur in statu naturæ lapsæ. Hinc Dominus Lengrand objecta sibi tertia propositione Janseniana, quæ meritum & demeritum spectat, non negat se agere de illa libertate, sed solum reponit, cum præmotione physica stare necessitatem consequentiæ, non vero consequentis, ita Jansenius 1. 6. 7. & 8. de Grat. Salv. scribebat de libertate ad meritum & demeritum requisita.

II. *Illos cum Jansenio libertatem definire: potestas vivendi ut volumus, seu ut volueris. Eisdem proinde in statu naturæ lapsæ agnoscere libertatem a coactione, qua prævia rationis directione volumus.*

III. *Jansenium quidem aperta fronte rejicere communissimam libertatis definitionem: potestas agendi & non agendi positæ omnibus ad agendum prærequisitis, sed illos Professores Magistro aliquatenus cautiore, contentos fuisse illam definitionem altissimo silentio involvere.*

IV. *Eisdem Professores sicut & Jansenium, a libertate definita & agnita in hoc statu, excludere necessitatem absolutam, necessitatem Naturæ, qualis est in igne ad comburendum, in Bellua ad ambulandum, necessitatem consequentis inimicam libertati: sed ipsos cum illa libertate conjungere aliam speciem necessitatis, quam illis placet appellare, necessitatem consequen-*

Sæc. XVIII. quentem, necessitatem voluntariam, necessitatem infallibilitatis & consequentiam.

A. C. 1722. Illos pariter cum eadem libertate copulans impotentiam & impossibilitatem ponens oppositum, quam dicunt voluntariam, liberam & ex suppositione, quamvis fatentur illam impotentiam, sicut & necessitatem consequentem, oriri ex vi delectationis antecedentis, secundum quam necesse est operari. Illos Nihilominus prænotans & inculcante Jansenio, admittere sub quocumque delectatione facultatem electionis, Dominium super actum, indifferentiam & æquivocam contradictionis & contrarietatis, non potentiam ad oppositum. Certum est, inquit D. Marechal in prænotatis q. 3. indifferentiam ad bonum & malum assignandum, necessariam esse libertati creaturæ in statu naturæ lapsæ consideratæ saltem ad merendum & demerendum.

V. Eodem Jansenio oculatiores, potentiam ad oppositum, quæ ad libertatem requiritur æquiparare ac comparare cum potestate ridicula, quam habet homo gratiæ sui compos, nobilis, aut in dignitate constitutus, extra casum necessitatis, aut Stultitiæ supervenientis, quam inquam habet ad abscindendum sibi nasum, aut digitum, ad incedendum nudo corpore in medio fori de die, ad exiliendum ex altiori fenestra &c.

Domi

VI. *Dominum Marechal speciatim; tanquam fervidum Jansenii discipulum, hanc ponere disparitatem inter præmotum ad amorem, & vinculis ligatum, quoad libertatem, quod vincula non sint in nostra potestate, quia homo ligatur invitus, ideoque de illo dici nequeat, quod possit currere si velit. Præmotio autem terminative sumpta sit in nostra potestate, quia importat actum voluntatis, qui sub ista ratione est omni modo in nostra potestate, cum præsto sit, dum volumus, quod insuper præmotio fit secundum nostram inclinationem, & accommodata nostræ naturæ, cum sit amor, non autem vincula. In quibus omnibus laudatur quidem libertas a coactione, sed nulla mentio fit de libertate a necessitate.*

VII. *Juxta eundem, motionem Dei efficacem terminative sumptam, esse in potestate hominis lapsi, quia homo lapsus divinæ motioni cooperatur, ratione cujus dicebat Augustinus, aguntur homines per gratiam, seu motionem Dei non ut nihil agant, sed ut aliquid agant.*

VIII. *Ambos Professores Jansenium sectantes libertatem repetere ex actu cum ratione posito, potius quam ex potestate indifferenti ad agere & non agere.*

Memoria recolendum esse illos Professores juxta Censuram articuli præcedentis docere horrendum delectationum necessitarianum systema. His

Sæc. XVII
A. C. 1722

Sæc. XVIII.

A. C. 1722.

set Sacra Facultas, Dominos Lenguas
 & Marechal aperte tradidisse discipulis
 suis tertiam hæresim Jansenianam, quæ
 hujus tenoris est: ad merendum & demerendum
 in statu naturæ lapsæ non requiritur
 libertas a necessitate, sed sufficit
 libertas a coactione. Quod fufus exponi
 cari posset his terminis: ad merendum &
 demerendum in statu naturæ lapsæ requiritur
 quidem libertas excludens necessitatem
 naturalem, necessitatem absolutam &
 immutabilem sed non requiritur libertas
 opposita necessitati simplici & mutabilem
 ortæ ex Principio antecedente, & quocumque
 tumvis determinante ad volendum, modo
 illa necessitas juxta novi dictionarii
 Janseniani præscriptum appelletur voluntaria,
 consequens, infallibilitatis, consequentice:
 summa difficultas. Aut illi addantur hæc
 aut similes particule infallibilitatis &
 consequentice, secundum quid, ex hypothese
 ac proinde sufficit libertas a coactione
 seu ab illa vi, qua aliquid Nobis imponitur
 & reluctantibus fieret, cum exclusio necessitatis
 naturalis, absolutæ & immutabilis magis teneat se
 ex parte subiecti in statu naturæ lapsæ, quam ex
 parte libertatis ut supra. Possent rursus ista hæresis
 exponi hoc modo: ad merendum & demerendum
 in statu naturæ lapsæ necessaria quidem est illa
 libertas indifferentiæ seu potestatis ad agendum

Et non agendum, quæ immutabili potentia activa opposita est, sed non requiritur illa libertas indifferentiæ, quæ excludit necessitatem simplicem, variabilem, seu desultoriam, secundum quam voluntas potest agere necessario, modo ex vi delectationis cælestis superantis terrenam, modo ex vi delectationis terrenæ superantis cælestem: adeoque sufficit libertas a coactione, qua voluntas sub rationis ductu velit, nunc ex determinatione unius delectationis invincibilis, nunc ex determinatione alterius delectationis similis. Quod asserit D. Marechal infirmitatem, quam experimur in hoc statu naturæ lapsæ, ægræ debilis, fauciæ &c. non tenere se ex parte potentie antecedentis, seu actus primi, sed tantum ex parte actus secundi, manifeste adversatur Scripturis, summis Pontificibus, Conciliis Patribus S. Thomæ & generali scholasticorum ac fidelium persuasioni.

„Hinc capite quarto illius collectionis, quæ epistolæ Cælestini Papæ ad Episcopos Gallos subjecta est dicitur. „In prævaricatione Adæ homines omnes „naturalem possibilitatem & innocentiam perdidisse, & neminem de profundo illius ruinæ per liberum arbitrium posse consurgere, nisi eum gratia Dei miserentis erexerit, pronuntiant beatæ memoriæ Papa Innocentio atque dicente in epistola ad Hist. Eccles. Tom. LXXI. Z „Car-

Sæc. XVIII.
A. C. 1722.

Sæc. XVIII. „Carthaginense Concilium, liberum e
A. C. 1722. „nim arbitrium ille perpeffus, dum
 „suis inconsultius bonis utitur, ca
 „dens in prævaricationis profunda,
 „demersus est, & nihil, quemadmodum
 „exinde surgere posset, invenit, fuz
 „que in æternum libertate deceptus,
 „hujus ruina jacuiffet oppressus, nil
 „eum post, Christi pro sua gratia rele
 „vasset adventus &c.

„Et Canone 1. Concilii Arausicam
 „secundi, si quis per offensam præ
 „varicationis Adæ non totum, id est
 „secundum corpus & animam, in de
 „terius dicit hominem commutatum,
 „sed animi libertate illæsa durans
 „Corpus tantummodo corruptioni cre
 „dit obnoxium, Pelagii errore dece
 „ptus, adversatur Scripturæ dicenti
 „*Anima quæ peccaverit, ipsa morietur.*
 „Et nescitis, quoniam cui exhibitis vos
 „servos ad obediendum, servi estis ejus
 „cui obeditis? A quo quis superabitur
 „ejus & servus addicitur.

„Item Can. 13. Arbitrium volunta
 „tis in primo homine infirmatum, nil
 „per gratiam Baptismi non potest re
 „parari. Quod amissum, nisi a quo
 „potuit dari, non potest reddi, unde ipse
 „veritas dicit, si vos filius liberaverit,
 „tunc vere liberi eritis. Et Can. 23.
 „Nemo habet de suo nisi mendacium &
 „peccatum. Sime

„Similia reperiri est in Patribus, ac Sæc. XVIII.
 „speciatim in Augustino & Prospero. A. C. 1722.
 „Eamdem veritatem agnoscit Tridentinum Sess. VI. c. 1. Tametsi liberum
 „arbitrium minime extinctum esset vi-
 „ribus licet attenuatum & inclinatum.
 „Idem confitetur S. Thomas 1. 2.
 „q. 109. a. 20. his verbis. Quia ta-
 „men natura corrupta per peccatum
 „non est totaliter corrupta, ut scilicet
 „toto bono naturæ privetur. potest qui-
 „dem etiam in statu naturæ lapsæ per
 „virtutem suæ naturæ aliquod bonum
 „particulare agere (sicut ædificare do-
 „mos, plantare vineas & alia hujus-
 „modi) non tamen totum bonum con-
 „naturale; ita quod in nullo deficiat,
 „sicut homo infirmus potest per seipsum
 „aliquem motum habere, non tamen
 „perfecte potest moveri motu hominis
 „sani, nisi sanetur auxilio Medicinæ.
 „Sic igitur virtute gratuita superaddita
 „virtuti naturæ indiget homo, in statu
 „naturæ corruptæ quantum ad duo: sci-
 „licet ut sanetur & ulterius ut bonum
 „supernaturalis virtutis operetur. His
 „accedit ratio manifesta: *Cum enim in-*
 „quit D. Lengrand disput. 4. q. 2. 2.
 „obi. 2. inst. 2. in resp. *Homo in statu*
 „*naturæ corruptæ comparatur homini viatori*
 „*à latronibus spoliato & vulnerato, ac semi-*
 „*vivo relicto, de quo mentio est in Evange-*
 „*lio,*

Sæc. XVIII. *lio, debet sanari, elevari, & ad agendum
A. C. 1722. applicari.*

„Eamdem gratiæ sanantis & elevan-
tis necessitatem agnoscit D. Marechal
nec sui Collegæ comparationem rep-
cere potest, atqui infirmitas viatorum
semivivi relictæ tenet se ex parte actus
primi: ergo &c. deinde sanatio, elevatio
reparatio, & termini æquipollentes
respiciunt actum primum. Non potest
igitur D. Marechal asserere infirmitatem
in hoc statu non tenere se ex
parte actus primi, nisi loquendo pugnantia
& contradicentia.

„Animadversione etiam dignum est
quod generatim statuit D. Marechal
non amare Deum, malum est, nam quamvis
vis hoc verum sit, ubi præceptum
amandi urget, quod sine dubio, frequenter,
frequentius imo frequentissime
stat, tum per se, tum per accidentia
fieri tamen potest, ut ommissio amandi
non sit mala, cum præceptum amandi
utpote affirmativum, non semper obliget,
ut docet S. Thomas & præterea
eum omnes Scholastici.